

Tuomas Ojanen

13.1.2022

Eduskunnan perustuslakivaliokunnalle

HE 243/2022 vp Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi sähköisen viestinnän palveluista annetun lain, henkilötietojen käsittelystä Puolustusvoimissa annetun lain 29 §:n ja henkilötietojen käsittelystä poliisitoimissa annetun lain 22 §:n muuttamisesta

Pääasiallinen sisältö ja arvion lähtökohdat

1. Hallituksen esityksessä ehdotetaan muutettavaksi sähköisen viestinnän palveluista annettua lakia, henkilötietojen käsittelystä Puolustusvoimissa annettua lakia ja henkilötietojen käsittelystä poliisitoimissa annettua lakia. Lakeihin ehdotetaan muutoksia, jotka mahdollistaisivat sujuvamman viranomaisten välisen tiedonvaihdon yhteiskunnan elintärkeiden toimintojen kannalta merkittävissä tietoturvaloukkaustilanteissa ja niiden uhkissa. Ehdotuksessa Puolustusvoimien ja poliisin Liikenne- ja viestintävirastolle antamaa virka-apua ehdotetaan laajennettavaksi koskemaan merkittäviä tietoturvaloukkauksia ja -uhkia. Lisäksi ehdotetaan säädettäväksi viestinnän välittäjän oikeudesta oma-aloitteisesti luovuttaa Liikenne- ja viestintävirastolle tietoja viesteistä ja välitystiedoista tietoturvaloukkausten selvittämiseksi tai ennaltaehkäisemiseksi.
2. Esityksen mukaan sen tavoitteena on parantaa yhteiskunnan turvallisuutta ja perusoikeuksien, erityisesti luottamuksellisen viestinnän suojan, toteutumista parantamalla viranomaisten toimintaedellytyksiä sellaisten tietoturvaloukkausten selvittämisessä, joiden haitalliset vaikutukset voivat vakavissa tilanteissa kohdistua laajalle yhteiskunnan toiminnan kannalta keskeisiin toimintoihin. Esityksen mukaan tavoitteena on myös parantaa viranomaisten yhteistoimintaa virka-apusäätelyä ja tiedonvaihtoa kehittämällä merkittävien ja vaikutuksiltaan vakavien tietoturvaloukkausten ja -uhkien selvittämisessä ja niiden vaikutusten poistamisessa. Lisäksi esityksen mukaan tavoitteena on luoda edellytykset viranomaisten tiedonvaihdon vakavissa tietoturvaloukkaustilanteissa säätämällä loukkausten selvittämisen kannalta keskeisten viranomaisten keskinäisestä oikeudesta vaihtaa välttämättömiä tietoja, samoin kuin luoda edellytykset tarvittavaan virka-apuun viranomaisten välillä siten, että lainsäädäntö ei muodostu esteeksi virka-avun pyytämisessä. Liikenne- ja viestintäviraston osalta tavoitteena on myös keventää virka-apumenettelyn päätöksentekoprosessia.
3. Esityksen säätämisyjärjestysperusteluiss (jakso 11) on tehty selkoa ehdotetun säätelyn suhteesta perustuslain 2 §:n 3 momentissa säädettyyn edellytykseen julkisen vallan käytön perustumisesta lakiin virka-avun osalta, perustuslain 10 §:ssä turvattuun yksityiselämän ja luottamuksellisen viestin suojaan tietojen vaihtamista koskevien ehdotusten osalta ja perustuslain 12 §:n 2 momentissa turvattuun viranomaistoiminnan julkisuusperiaatteeseen.
4. Muutettavaksi ehdotettavat lait on säädetty perustuslakivaliokunnan myötävaikutuksella (PeVL 18/2014 vp; ks. myös PeVL 35/2020 vp, PeVL 51/2018

vp ja PeVL 52/2018 vp). Nämä perustuslakivaliokunnan lausunnot tuovat esiin arvion keskeisiä lähtökohtia. Niiden ohella merkityksellisiä arvion lähtökohtia tuo jonkin verran esiin myös virka-apua koskeva perustuslakivaliokunnan lausuntokäytäntö, jossa tosin on keskeisesti kysymys erityisesti voimakeinojen käyttöä sisältävän virka-avun valtiosääntöoikeudellisista reunaehdoista (ks. esim. PeVL 3/2022 vp ja siinä mainittu muu lausuntokäytäntö). Samoin arvion lähtökohtia tuo esiin perustuslakivaliokunnan lausuntokäytäntö liittyen tiedustelutoimintaan (PeVM 4/2018 vp ja PeVL 35-36/2018 vp).

Arvio

5. Esityksessä ehdotettava sääntely ei ole määrällisesti mittavaa. Ehdotettu sääntely merkitsee kuitenkin merkittäviä muutoksia lakeihin, joiden sääntely on jo muutoinkin hyvin perusoikeusherkkää etenkin yksityiselämän ja henkilötietojen sekä luottamuksellisen viestin salaisuuden suojan kannalta. Ehdotettu sääntely tuo myös esiin kysymyksiä virka-avun saamisen edellytyksistä sekä virka-avun antamisen käyttöalasta sekä näitä kysymyksiä koskevista valtiosääntöoikeudellisista reunaehdoista.
6. Esitykseen sisältyvät varsin laajat ja monipuolisetkin säätämisperustelut, joissa esitettyihin näkemyksiin ehdotetun sääntelyn suhteesta perustuslakiin voidaan monelta osin, muttei kuitenkaan kauttaaltaan, yhtyä.
7. Perustuslakivaliokunta on jo aiemmin pitänyt nyt muutettaviksi ehdotettavia lakeja varsin monimutkaisina ja vaikeaselkoisina (ks. erit. PeVL 51/2018 vp). Valiokunta on myös painottanut tarvetta arkaluontoisten henkilötietojen kohdalla selkeään ja ymmärrettävään lainsäädäntöön (ks. erit. PeVL 51-52/2018 vp). Vaikka nyt ehdotettava sääntely ei ole määrällisesti mittavaa, se ei ainakaan paranna käsillä olevan sääntelyn selkeyttä ja ymmärrettävyyttä, mikä voi entisestään lisätä riskejä sekä perus- ja ihmisoikeuksien toteutumisen että tietoturvan ja väärinkäytösten kannalta.
8. Ehdotettavien säännösten suhdetta muualla laissa säädettyyn on vaikea hahmottaa, ja ehdotettavan sääntelyn soveltamistilanteet vaikuttaisivat ainakin osaksi päällekkäisiltä monien muiden lakien kanssa.
9. Ehdotettu sääntely on myös kohdittain väljää ja tulkinnanvaraista, kuten jäljempänä tuodaan tarkemmin esiin.
10. Ehdotetun sääntelyn yksi ominaispiirre on ”perusteluissa säätäminen”, so. se, että perus- ja ihmisoikeuksien sekä perustuslain kannalta merkityksellisiä seikkoja ilmenee monelta osin vain säännösten perusteluista, eikä laista. Tämä ei ole ongelmatonta perus- ja ihmisoikeuksien rajoitusedellytyksiin sekä perustuslain 2 §:n 3 momenttiin sisältyvän lailla säätämisen vaatimuksen kannalta.

Lailla säätämisen vaatimus, ml. täsmällisyys ja tarkkarajaisuus

11. 1. lakiehdotuksen 319 a §:n 1 momentissa säädetään tietojen luovuttamisesta merkittävässä tietoturvaloukkauksessa tai -uhkassa seuraavasti:

”Sen lisäksi mitä muualla laissa säädetään, Liikenne- ja viestintävirastolla, poliisilla, suojelupoliisilla ja Puolustusvoimilla on salassapitosäännösten ja muiden tietojen

luovuttamista koskevien rajoitusten estämättä oikeus luovuttaa toisilleen sellaisia merkittävää tietoturvaloukkausta tai sen vakavaa uhkaa koskevia välitystietoja, tietoja viesteistä tai muita tietoja, jotka ovat välttämättömiä sellaisen merkittävän tietoturvaloukkauksen tai sen vakavan uhkan selvittämiseksi, ennalta ehkäisemiseksi tai vaikutusten poistamiseksi, jolla on tai uhkaa olla vakavia haitallisia vaikutuksia:

julkisen vallan päätöksentekokokykyyn tai viranomaisten toimintaedellytyksiin;
kansalliseen turvallisuuteen tai maanpuolustukseen;
välttämättömiin sosiaali- ja terveydenhuollon tai pelastustoimen palveluihin;
energia-, vesi, elintarvike- tai lääkehuoltoon taikka muihin välttämättömiin hyödykkeisiin;
välttämättömiin maksu- ja arvopaperipalveluihin;
yhteiskunnan kriittisiin liikenne- ja viestintäpalveluihin;
1 – 6 kohdassa tarkoitettuja toimintoja ylläpitäviin tieto- ja viestintätekniisiin palveluihin tai tietoihin.”

12. Perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännön mukaan henkilötietojen käsittelyä koskevaa sääntelyä on suuren riskin perusoikeusherkissä sääntelykonteksteissa arvioitava sääntelyn lakitasoisuutta, täsmällisyyttä ja kattavuutta korostaneen käytännön pohjalta (ks. myös PeVL 14/2018 vp, s. 7). Perustuslakivaliokunta on myös pitänyt henkilötietojen käsittelyä koskevassa valtiosääntöisessä arviossa merkityksellisenä muun muassa käsittelyn tarkoitusta yksilöön kohdistuvan julkisen vallan käytön mahdollistajana (ks. PeVL 1/2018 vp, s. 6).
13. Perustuslain 2 §:n 3 momentin mukaan julkisen vallan käytön tulee perustua lakiin. Lailla säätämiseen taas kohdistuu yleinen vaatimus lain täsmällisyydestä ja tarkkuudesta. Toimivaltasääntely on valiokunnan käsityksen mukaan yleensä merkityksellistä myös perustuslaissa turvattujen perusoikeuksien näkökulmasta (PeVL 51/2006 vp, s. 2/I).
14. Perustuslakivaliokunta on edelleen painottanut sitä, että perustuslain 10 §:n 4 momentin säännöksessä mainittavasta ja perusoikeuksien yleisiin rajoitusedellytyksiin kuuluvasta välttämättömyysvaatimuksesta seuraa, että luottamuksellisen viestin salaisuuden suojaan puuttumisen tulee olla mahdollisimman kohdennettua ja rajattua (PeVM 4/2018 vp, ks. myös PeVL 35-36/2018 vp).
15. 1. lakiehdotuksen 319 a §:ssä ehdotettava sääntely ei ole ongelmaton edellä selostettujen valtiosääntöisten vaatimusten näkökulmasta.
16. Pykäläehdotuksen 1 momentin 1 – 6 kohdassa tarkoitettut toiminnot ovat kohdittain verraten tulkinnanvaraisia ja jäljiä siinä käytettyjen käsitteiden ja ilmaisujen tulkinnanvaraisuuden takia. Jo yksin ”tietoturvaloukkaus tai -uhka” ovat käsitteinä tulkinnanvaraisia, ja sama koskee monia muitakin 1-6 kohdissa olevia käsitteitä ja ilmaisuja. Samoin esimerkiksi kansallinen turvallisuus on käsitteenä laaja-alainen, ja että sitä on tulkittava ja sovellettava pikemminkin supistavasti kuin laajentavasti (ks. myös PeVM 4/2018 vp ja PeVL 35-36/2018 vp).
17. Niin ikään luovutettavien tietojen ala muodostuisi laajaksi, etenkin kun luovutettavien tietojen alaa ole määritelty tyhjentävästi (”---välitystietoja, tietoja viesteistä tai muita tietoja...”). Tässä yhteydessä on muistettava myös siitä, että käsillä olevien tietojen luovuttaminen merkitsee puuttumista paitsi perustuslain 10 §:n 1 momentissa turvattuun yksityiselämän ja henkilötietojen suojaan myös perustuslain 10 §:n 2 ja 4 momenttien mukaiseen luottamuksellisen viestin salaisuuden suojaan.

18. Säännösehdotuksen nojalla luovutettavien tietojen luovuttamisen kynnys on sidottu säännösperusteisesti välttämättömyyden vaatimukseen. Tietoja voitaisiin kuitenkin luovuttaa välttämättömyysvaatimuksen puitteissa 1-6 kohdassa tarkoitettuihin tarkoituksiin edellytyksin, jotka ovat määritelty säännösehdotuksessa laaja-alaisesti ja osin tulkinnanvaraisin käsittein ja ilmaisuin ("..."välttämättömiä sellaisen merkittävän tietoturvaloukkauksen tai sen vakavan uhkan selvittämiseksi, ennalta ehkäisemiseksi tai vaikutusten poistamiseksi, jolla on tai uhkaa olla vakavia haitallisia vaikutuksia...")
19. 1. lakiehdotuksen 319 a §:ssä 1-6 kohdan mukaiset toiminnot eivät myöskään ole oikeudellisesti arvioiden yhteismitallisia toisiinsa nähden perus- ja ihmisoikeuksien hyväksyttävänä ja oikeasuhtaisina rajoitusperusteina. Kansallinen turvallisuus ja maanpuolustus oikeuttavat lähtökohtaisesti merkittävästi pidemmälle meneviä puuttumisia perus- ja ihmisoikeuksien turvaamiin seikkoihin kuin muut 1 ja 3-6 kohdissa tarkoitettut toiminnot.
20. Säännöksen soveltamisalan hankalan ennakoitavuuden ja 1-6 kohdissa määriteltyjen toimintojen oikeudellisen yhteismittomuuden takia on edelleen ainakin jossain määrin epäselvää, ovatko kaikki 1-6 kohdissa määritellyt toiminnot hyväksyttäviä ja oikeasuhtaisia sekä välttämättömiä perusteita tietojen luovuttamiselle merkittävässä tietoturvaloukkauksessa tai -uhkassa. Toisin sanoen epäselvää on, ovatko merkittävään tietoturvaloukkaukseen tai -uhkaan liittyvät tiedontarpeet toisiinsa nähden samanlaisia ja yhteismitallisia tietoturvaloukkaukseen tai -uhkaan nähden.
21. Edelleen ongelmallista on, että perus- ja ihmisoikeuksien kannalta keskeisten seikkojen määrittely ja täsmentyminen jäävät monelta osin säännösten perustelujen varaan, mikä on kuitenkin ongelmallista sen kannalta, että perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännössä on korostettu tämäntyyppisessä perusoikeusherkässä sääntely-yhteydessä sääntelyn lakitasoisuutta, täsmällisyyttä ja kattavuutta.
22. Lopuksi ehdotettavan sääntelyn suhde siviili- ja sotilastiedustelutoimintaan ja rikostorjuntaan ei ole tulkinnanvaraisuuksiensa ja väljyytensä takia välttämättä niin ongelmaton kuin esityksen jaksossa 11.2.3 tuodaan esiin.
23. Kun 1. lakiehdotuksen 319 a §:n ohella huomioidaan ehdotettu 316 § viestinnän välittäjän eli siis käytännössä yksityisten toimijoiden oikeudesta antaa tietoja Liikenne- ja viestintävirastolle, ehdotetun sääntelyn myötä Liikenne- ja viestintävirastosta tulisi jopa eräänlainen "superviranomainen": yhtäältä virasto saisi merkittävän tietoturvaloukkauksen tai sen vakavan uhkan selvittämiseksi, ennalta ehkäisemiseksi tai vaikutusten poistamiseksi 319 a §:n nojalla sellaisia tietoja, joiden saamiseksi siviili- ja sotilastiedusteluviranomaiset (suojelupoliisi ja puolustusvoimat) ovat joutuneet hakemaan luvan tuomioistuimelta siviili- ja sotilastiedustelua varten; toisaalta viestin välittäjät voisivat antaa virastolle tietoa 272 §:n nojalla käsittelemästään välitystiedosta tai sähköisestä viestistä, jos se on tarpeen tietoturvaloukkaus-ten tai -uhkien selvittämiseksi taikka ennalta ehkäisemiseksi 1. lakiehdotuksen 316 §:n mukaisesti.

24. Esityksessä tuodaan sinänsä itsessäänkin varsin avoimesti esiin se, että ”täsmällisyyden ja tarkkarajaisuuden osalta tietoturvaloukkauksia koskevan tiedon vaihdon rajaaminen kaikilta osin on kokonaisuutena haastava.” Esityksessä säännösehdotusten väljyyttä perustellaan lähinnä tietoturvaloukkausten tai niiden vakavan uhan moninaisuudella, mistä ”johtuen sääntelyn rajaaminen yksityiskohtaisesti on erittäin haastavaa, jotta voidaan turvata viranomaisten toimintamahdollisuus näissä kaikissa tilanteissa” (ks. s. 59, ks. myös s. 40).
25. Lisäksi esityksen mukaan 1-6 kohtien mukaisten toimintojen määrittelyssä on hyödynnetty valmiuslain muutoksen poikkeusolojen määritelmää yhteiskunnan elintärkeiden toimintojen osalta (s. 37). Valmiuslain 3 §:n 6 momentin ”listaus” on ollut myös ollut esikuvana esityksen 1-6 kohtien mukaiselle listaukselle (s. 28). Tässä yhteydessä on kuitenkin huomautettava siitä, että valmiuslain mukaisen poikkeusolomääritelmän hyödyntäminen käsillä olevan sääntelyn yhteydessä on omiaan hämärtämään normaali- ja poikkeusolojen välisen lainsäädännön eroja; että lailla säätämisen vaatimus perusoikeuksien rajoittamisessa on jossakin määrin tiukempi kuin perusoikeuspoikkeuksissa; ja että perustuslakivaliokunnan lausunnossa PeVL 29/2022 vp (ks. kappaleet 11-18) katsottiin valmiuslain muutoksen mukainen poikkeusolojen määritelmä ongelmalliseksi perustuslain 23 §:ään sisältyvän lailla säätämisen vaatimuksen kannalta, joka on siis väljempi kuin perusoikeuksien rajoittamisen yhteydessä.
26. Kaiken kaikkiaan 1. lakiehdotuksen 319 a § mahdollistaisi huomattavan laaja-alaisen tietojen luottamisen viranomaisten välillä perusteilla, jotka ovat ainakin osaksi tulkinnanvaraisia ja väljiä sekä siksi ongelmallisia perusoikeuksien rajoitusedellyksiin sekä perustuslain 2 §: 3 momenttiin kuuluvan lailla säätämisen vaatimuksen sekä siihen kiinteästi liittyvän täsmällisyys- ja tarkkarajaisuusvaatimuksen kannalta.
27. Kuten todettua, esityksessä ehdotetun sääntelyn väljyyttä perustellaan tietoturvaloukkausten moninaisuudella ja ennakoimattomuudella, mistä johtuen ”tietojen yksilöiminen tarkemmin on esityksen mukaan haastavaa ja voisi johtaa soveltamisvaikeuksiin, jos tarpeellinen luovutettava tieto ei löydykään yksityiskohtaisesta tietojen listasta.” (s. 40). Esitetyt perustelut ehdotetun sääntelyn väljyydelle ovat osin ymmärrettäviä, mutteivat kuitenkaan ainakaan täysin hyväksyttäviä perustuslain 10 §:n ja perustuslain 2 §:n 3 momentin kannalta, sellaisena kuin niiden sisältö näyttäytyy perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännön valossa.
28. Joka tapauksessa ehdotettu sääntely edellyttää kaiken kaikkiaan perustuslakivaliokunnan kannanottoa siihen, missä määrin lailla säätämisen vaatimuksesta sekä siihen kiinteästi liittyvästä täsmällisyyden ja tarkkarajaisuuden vaatimuksesta voidaan ”tinkiä” tietoturvaloukkausten ja -uhkien moninaisuuteen ja ennakoimattomuuteen liittyvistä syistä. Oma kantani on, ettei 1.lakiehdotuksen 319 a §:ää voida hyväksyä esitetyssä muodossa sellaisenaan, vaan että sitä tulisi vielä pyrkiä rajaamaan ja täsmentämään perus- ja ihmisoikeuksista johtuvista syistä.
29. Lisäksi perustuslakivaliokunnan lausuntoon olisi sisällytettävä ehdotettavan sääntelyn tulkintaa ja soveltamista ohjaavia lausumia. Valiokunnan lausunnossa

olisi korostettava sitä, että 1-6 kohtien tarkoittamia toimintoja olisi tulkittava suppeasti; että säännöksen mukainen välttämättömyysvaatimus tarkoittaa, että tietojen luovuttaminen on sallittu vain, jos tiedonhankinta ei ole mahdollista perustuslain 10 §:ssä turvattuihin perusoikeuksiin vähemmän puuttuvin keinoin; että tiedon luovuttamisessa voidaan puututtua varsinkin perustuslain 10 §:ssä turvattuun luottamuksellisen viestin salaisuuteen mahdollisimman kohdennetusti ja rajoitetusti; ja että säännöksen tulkinnassa ja soveltamisessa olisi yleisemminkin huomioitava perusoikeuksien yleisten rajoitusedellytykset. Lisäksi valiokunnan lausunnossa olisi painotettava sitä, että välttämättömyysvaatimuksen täyttymiseksi tiedon luovuttaminen kussakin yksittäistapauksessa ja siihen liittyvät yksilökohtaiset perusoikeuksien rajoitukset ovat tehokkaita ja välttämättömiä tietojen luovuttamiseksi merkittävän tietoturvaloukkauksen tai sen vakavan uhkan selvittämiseksi, ennalta ehkäisemiseksi tai vaikutusten poistamiseksi (ks. myös esim. PeVM 4/2018 vp, ks. myös PeVL 35-36/2018 vp).

Käyttötarkoitus

30. Esityksessä ehdotettavassa sääntelyssä käytettäisiin unionin yleisen tietosuoja-asetuksen 23 artiklassa säädettyä kansallista liikkumavaraa siten, että ehdotetulla lainsäädäntötoimenpiteellä rajoitettaisiin 5 artiklassa säädettyä käyttötarkoitussidonnaisuutta. Ehdotuksella tavoiteltavien kansallista turvallisuutta turvaavien ja toisaalta rikosten ennaltaehkäisemistä mahdollistavien ehdotusten on katsottu esityksessä olevan välttämättömiä sekä oikeasuhtaisia tavoiteltavaan oikeushyvään nähden. Käyttötarkoituksesta poikkeamiselle katsotaan olevan painavat yhteiskunnalliset perusteet yhteiskunnan kriittisten toimintojen suojaamisessa. Toisaalta oikeasuhtaisuuden vaatimusta on ehdotuksessa toteutettu rajaamalla tiedot välttämättömiin ja toisaalta pitämällä poikkeussäännöksen soveltamisen kynnyksen verrattain korkealla koskien vain vakavia tilanteita.
31. Esityksen mukaan tiedon käyttötarkoitusta on pyritty tarkoin rajaamaan siten, että sitä voitaisiin käyttää vain tietoturvaloukkausten selvittämiseen, ennalta ehkäisemiseen ja vaikutusten poistamiseen. Tietoa voisi siten esityksen mukaan käyttää erityisesti ennaltaehkäisevään toimintaan viranomaisten lakisääteisten tehtävien mukaisesti myös muussa kuin tiedonluovutuksen aiheuttaneessa tilanteessa.
32. Perustuslakivaliokunta on korostanut erityisesti arkaluonteisten tietojen käsittelyn käyttötarkoitussidonnaisuuden vaatimusta. Tietojen käyttämiseen varsinaisen keräämis- ja tallettamistarkoituksen ulkopuolelle jääviin tarkoituksiin on perustuslakivaliokunnan mukaan ollut syytä suhtautua kielteisesti esimerkiksi laajojen biometrisiä tunnisteita sisältävien rekisterien yhteydessä. Käyttötarkoitussidonnaisuudesta on voitu tällöin tehdä vain täsmällisiä ja vähäisiä luonnehdittavia poikkeuksia. Sääntely ei ole saanut johtaa siihen, että muu kuin alkuperäiseen käyttötarkoitukseen liittyvä toiminta muodostuu rekisterin pääasialliseksi tai edes merkittäväksi käyttötavaksi (ks. esim. PeVL 1/2018 vp ja siinä mainittu lausuntokäytäntö).

33. Lisäksi perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännössä on vakiintuneesti painotettu, että siltä osin kuin Euroopan unionin lainsäädäntö edellyttää kansallista sääntelyä tai mahdollistaa sen, tätä kansallista liikkumavaraa käytettäessä otetaan huomioon perus- ja ihmisoikeuksista seuraavat vaatimukset (ks. esim. PeVL 32/2021 vp, PeVL 19/2021 vp ja PeVL 8/2021 vp)
34. Esityksessä ehdotettava sääntely ei vaikuta täysin ongelmattomalta näiden valtiosääntöoikeudellisten vaatimusten näkökulmasta. Ensinnäkään esityksessä ei käytetä kansallista liikkumavaraa ottaen huomioon perus- ja ihmisoikeuksista seuraavat vaatimukset. Sitä vastoin kansallista liikkumavaraa käytettäisiin ennen muuta tavalla, joka merkitsisi puuttumisia perus- ja ihmisoikeuksien turvaamiin seikkoihin.
35. Lisäksi ehdotettu sääntely mahdollistaa edellä selostetun tulkinnanvaraisuutensa ja väljyytensä takia huomattavan laajamittaisen henkilötietojen käytön merkittävän tietoturvaloukkauksen tai sen vakavan uhkan selvittämiseksi, ennalta ehkäisemiseksi tai vaikutusten poistamiseksi, jolla on tai uhkaa olla vakavia haitallisia vaikutuksia 1-6 kohtien tarkoitettuihin toimintoihin lopputuloksella, ettei ehdotettua sääntelyä voida varsinkaan kokonaisuutena arvioiden pitää täsmällisenä ja vähäiseksi luonnehdittavana poikkeuksena myöskään käyttötarkoitussidonaisuuden periaatteesta.